

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

18 листопада, 2018

Volume 63 No. 46

November 18, 2018

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am in Chapel

Сповідь/Confessions: 15 minutes before/at
the beginning of the Divine Liturgy- Or by
appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages -the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals -by arrangement

**оо. Василяни/Basilian Fathers serving the
Parish:-** Father Serafym Grygoruk, OSBM,
Administrator. Email: serh70@outlook.com
Father Joseph Pidskalny, OSBM- local Superior

**Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM
Bishop-Emeritus**

26-та Неділя після П'ятидесятниці
Мученики Платон і Роман

26th Sunday after Pentecost
Martyrs Platon and Roman

Ephesians 5:9-19

Luke 12:16-21

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей, приятелів
та парафіян, які беруть участь у цій
Службі Божі.

**The Protection of the Blessed Virgin
Mary Parish** welcomes all guests, friends,
and Parishioners participating in this
Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 22 “Pisniu slavy zaspivaimo”; 2) **at Communion:** page 258 “Tilo Khrystove”; 3) **Closing:** page 22 “Pisniu slavy zaspivaimo”

НИНІ: Неділя, 18 листопада - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано.

Нині о 10:00 год. – Час Шостий (Молитва)

- **Середа, 21 листопада**, о 10:30 год. ранку – Служба Божа (Вхід у храм Пресвятої Богородиці)

- **Неділя, 25 листопада**, після Служби Божої о 10:30 год. – Поминальна Панахида за жертви Голодомору.

Вічная Пам'ять! Висловлюємо наші найщиріші співчуття Володимирі Мельнику і родині в цей час смерті його тата Івана. Похоронна Божественна літургія відправлятиметься завтра, 19 листопада, о 10:00 год. ранку у нашій церкві Покрова.

Вічная Пам'ять! Висловлюємо наші співчуття о. Ісидору Дзядику, ЧСВВ і бр. Стефану Крисаку, ЧСВВ у цей сумний час смерті Селлі Крисак з Веґравілю, Альберта. (Селлі є мамою бр. Стефана і сестрою о. Ісидора)

Подяка

Сердечно дякуємо всім, хто невтомно приготував їду, обслуговував, чистив і працював як волонтер на Парафіяльному базарі в суботу, 17 листопада, 2018. Ваша посвята не пройшла незамітно і наш базар не був би таким успішним без усіх вас. Нехай Бог продовжує вас благословити. Щиро дякуємо вам!
Комітет базару парафії Покрова.

СВЯТИЙ ЙОСАФАТ —
ХРИСТОВИЙ АПОСТОЛ (12 листопада) (О. Юліян Катрій, ЧСВВ)

Справжня святість має гарну прикмету — вона не замикається в собі, не втікає від людей, але хоче й інших робити добрими і святими, хоче й інших приводити до Христа та бути апостолом Христової правди.

Пламенна любов Бога і ревність за Божу славу кидає святого Йосафата у вир невтомної, постійної жертвенної праці над спасенням своїх ближніх. Він горить тільки одним бажанням: нести світло святої віри в кожну душу і якнайбільше душ привести до Христа.

Дуже успішні засоби в його апостольській праці — це молитва, живе слово і приклад власного життя.

Поки не став священиком, він практикує укрите апостольство молитви: жертви й покути. Молиться багато в келії, у церкві, на цвинтарі, молиться вдень і вночі, молиться передусім за єдність Церков.

Ставши священиком і відтак єпископом, він бере в руки обосічний меч Божого слова. Його проповіді пливуть з великого переконання та глибини душі, тому вони сильні, переконливі й поривисті, їм не можуть опертися навіть закам'янілі грішники.

Він завжди має повну церкву слухачів. "Проповідував кожного свята, — каже полоцький архипресвітер Яків Дяконицький, — більше того, де тільки міг заставляв священний пир духовної науки, його слова проникали у серця та витискали сльози з очей". Він так впливає на душі і приводить їх до правдивої віри, що нез'єдинені звать його "душехватом". Душі, які заблукали, зворушені Божою ласкою і силою його слова, він поєднує з Богом у святій сповіді. Народ так горнеться до нього на сповідь, що він деколи сповідає навіть по шість годин денно. Крім живого слова, він апостолює і словом преси. Пише в обороні святої віри і з'єдинення, укладає катехизм і правила для священників.

Святий Йосафат апостолює не тільки молитвою і живим та писаним словом, але й своїм цілим життям власним прикладом. Сам практикує те, чого навчає інших. Навіть вороги не можуть йому нічого закинути. Він має серце, створене для всіх, і всіх обіймає своєю любов'ю. Він завжди для всіх доступний, завжди покірний, завжди вибачає. Своїх ворогів радо приймає, радо їм прощає і молиться за них. Коли вороги називають його "душехватом", то він відповідає: "Дай, Боже, щоб я всі ваші душі полонив і запровадив до неба".

Своєю любов'ю він особливо обіймає бідних, немічних, недужих і сиріток. Митрополит Рафаїл Корсак († 640) у своїх записках до беатифікаційної комісії так пише про милосердя святого Йосафата: "Ніколи не забував давати милостиню убогим, удовам і передусім сиротам. Тому всі так його любили, що, коли виходив з віленської церкви, усі люди тиснулись до церковних дверей, бажаючи потішитися його словом. А коли з віленського ігумена пішов на

полоцького архиєпископа, то бідаки великим плачем супроводили його, як свого опікуна й батька".

СВЯТИЙ ЙОСАФАТ — МУЧЕНИК ЗА СВЯТУ ВІРУ

Святий Йосафат це не тільки великий святий і ревний Христовий апостол, але й мученик. В його руках видніє пальма мученика за святу віру і єдність нашої Церкви з престолом святого апостола Петра. І нічого дивного, де правдива святість і апостольська ревність, там також і готовість на цілопальну жертву, на муки і смерть за святу віру. Про це свідчать непроглядні тисячі й сотні тисяч святих мучеників від початку християнства і аж до нашого часу. Р мучеництві всі чесноти виступають у геройському ступені, передусім непохитна віра, сильна надія, повна посвяти любов та подиву гідна мужність. Усе те ясно бачимо й у житті святого священномученика Йосафата.

Мученицька смерть його не була для нього несподіваною. Він давно її бажав, про неї говорив і до неї готувався. Ще за життя у своїй катедрі в Полоцьку будує собі гробницю. Свідок його смерти, о. Доротей Лецикович, перед беатифікаційною Комісією 1628 року зізнається: "Своє бажання вмерти він виявляв завжди у проповідях, в розмовах, в листах, і де тільки міг говорив, що він нічого більше і не бажає, як вмерти за Бога". Ворогам, які погрожували йому смертю, казав: "Ви мені грозите смертю, а я вам кажу: не можу бути щасливіший, як згинуть з ваших рук за католицьку й апостольську віру".

Святий Йосафат не тільки бажає вмерти за святу віру, але й сам добровільно йде на муки і смерть. Він знає, що вороги Унії у Вітебську здійснили змову, щоб його вбити, а

все-таки їде туди на візитацію, Його застерігають, що йде на певну смерть, а він відповідає: "Дай, Боже, щоб я пролляв свою кров за заблукані овечки, щоб усі спаслися і прийшли до пізнання правди та, визнавши святу Єдність, зберегли взаємну любов".

І після цілонічної молитви 12 листопада (за старим стилем) 1623 року він віддає своє праведне життя і свою невинну душу за слова Христові: "Щоб було одне стадо й один пастир" (Йо. 10. 16), та за правду, що в Символі віри: "Вірую в єдину, святу, соборну й апостольську Церкву".

Закликом почитати і наслідувати святого Йосафата в любові до нашої святої віри, Церкви, обряду й народу, хай будуть для нас слова Верховного

Архієпископа Кардинала Йосифа, які він сказав біля гробу святого Йосафата 25 листопада 1969 року: "Нехай святий Йосафат, як вірний син Церкви й народу, аж до перемоги веде наш народ. Він боронив єдність Церкви й народу ввесь свій вік. Навіть у Полоцьку на Білорусі він почувався русином-українцем, а про єдність Церкви переконував і київських печерських монахів, його сильний характер і геройська святість життя мусить і нас підбадьорювати та заохочувати йти по його слідах, хоч би це також коштувало нам жертви, бо принести її треба, якщо йдеться про добро Бога, Церкви й народу" (*Благовісник, V, 1-4, 1969*).

>>Ukrainian Canadian Congress (UCC) in British Columbia sincerely invites you to Holodomor Commemoration Day which will be held on **Sunday, November 25th, 2018 at 2pm**, in the Ukrainian Hall of Holy Trinity Orthodox Cathedral (**154 E 10th Ave, Vancouver, BC**).

Program includes:– prayer for the victims of the Holodomor (Genocide by Famine) in Ukraine – Honorary speakers– short documentary showing “*Stalin’s Secret Genocide*” (15 min)– Holodomor exhibit and open discussions.

Admission is free, but we will welcome donations to support UCC Holodomor educational initiatives. Please share this invitation with your friends and contacts – all Ukrainians in Vancouver and friends of Ukraine are welcome to join.

Event page on Facebook –

<https://www.facebook.com/events/370032380206133/>

У програмі:– молитва за загиблими в часи Голодомору;

– виступи почесних гостей;– показ короткого документального фільму “*Stalin’s Secret Genocide*” (15 хв) – ознайомлення із виставкою на тему Голодомору, відкрите обговорення та спілкування.

Вхід вільний, але вітаються добровільні пожертви на освітні ініціативи КУК по темі Голодомору. Також просимо поширити це запрошення серед своїх друзів та знайомих – ми будемо раді вітати усіх українців Ванкувера та друзів України. Сторінка події на Фейсбук –

<https://www.facebook.com/events/370032380206133/>

TODAY: November 18: Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies.

- Today, at 10:00 AM – Sixth Hour (Prayer)

- **Wednesday, Nov. 21**, at 10:30 AM -Divine Liturgy (Entrance of the Blessed Virgin Mary into the Temple)

- **Sunday, Nov. 25**, after the 10:30 AM Div. Liturgy – Memorial Panakhyda for the victims of Holodomor.

Eternal Memory! We extend our sincerest condolences to Walter Melnyk and Family on the passing of his father John. The Funeral Divine Liturgy will be celebrated tomorrow, November 19 at 10:00 AM in St. Mary's Church.

Eternal Memory! We extend condolences to Fr. Isidore Dziadyk, OSBM and Br. Stephen Krysak on the passing of Sally Krysak of Vegreville, AB. (Sally is Br. Stephen's mother and Fr. Isidor's sister).

Thank You

We wish to extend a heartfelt "Thank You" to all who worked tirelessly in preparing the food, serving, cleaning and volunteering at the Parish bazaar on Saturday, November 17, 2018. Your commitment did not go unnoticed and our bazaar would not have been as successful as it was without all of you. May God continue to bless you. Thank you.

St. Mary's Parish Bazaar Committee

Sunday Donations: November 11, 2018 - \$1,192.00
--

Maintenance Work for the Exterior of the Church

To date our parish has received \$60,010.00 to help us defray the costs of maintenance work done on the church exterior. All donations are tax-deductible. "*Convenience Envelopes*" can be found in the front entrance of the church. We are very grateful for your generosity. Thank You!

Sunday Coffee

The UCWLC have very graciously volunteered to co-ordinate supplying coffee and baking for our parishoners following 8:30 and 10:30 Sunday Liturgies.

In the past couple of months, we are having difficulty in supplying enough baking for our parishoners as some of our members have moved, some are now unable to provide baking which means we have only a few ladies that are able to provide the baking on a regular basis.

We are asking our parishoners now to assist us in having baking following the Sunday Liturgies. If you can provide some baking we would be very grateful, as well as our parishoners who enjoy the sweets. The ladies will always be there to accept the baking (you can supply bought baking as well-its just as good).

Your assistance in providing baking will be very much appreciated. Thank you and God Bless, Marlayne Andrijaszyn, UCWLC President.

The Feast of the Priest-Martyr St. Josaphat (November 12) (By Fr. Julian J. Katrij, OSBM)

"O Priest-martyr Josaphat, you have shone forth as a brilliant lamp, for as a good shepherd you gave up your life for your sheep..." (Troparion of the feast) The feast of St.

Josaphat, Priest-martyr, is especially dear, glorious and joyful for the faithful of the Ukrainian Catholic Church because it is a feast of our own Ukrainian Saint, our brother who is of our own flesh and bone; it is the feast of a great Apostle and Martyr for the holy faith and the unity Of the Churches.

Not only our own Ukrainian Catholic Church, but the entire Catholic Church venerates, praises, and prays to St. Josaphat and erects churches in his honor. His relics are enshrined in the center of the Catholic world — in the Basilica of the Apostle St. Peter in Rome. St. Josaphat is the first Ukrainian Saint ever to be canonized by the Catholic Church. It is due to him and to his martyrdom that today we profess the true Christian faith and are members of the true Church of Christ.

We do not intend here to recall the history of his life' canonization, or cult, but will instead examine the significant features of his personality and character for which holy Church canonized him and listed him among the holy Martyrs. We can characterize the person of St. Josaphat in three words: he was Holy, he was an Apostle, and he was a Martyr.

St. Josaphat — a Canonized Saint

In heaven there are thousands upon thousands of anonymous Saints. However, there are many other Saints who, during their lifetime on earth, were distinguished for their holiness and heroic love of God and neighbor, and whom the Lord God glorified after their death. These, holy Church has raised to the altar of the Saints and directed that they be venerated. These are the canonized Saints, and St. Josaphat, Priest-martyr, is one of them.

St. Josaphat embarked upon the path of holiness while still a boy, from the moment that a spark of love fell from a crucifix upon his innocent youthful heart. This spark was never extinguished but over the years was kindled into a great fire of love for God and neighbor. The desire for holiness led him to enter the monastery of the Order of Saint Basil the Great, in Vilna. Here he quickly advanced in holiness through love of prayer and meditation, through various penitential acts, and through his love for the divine office which he soon committed to memory. Here he delved into liturgical books that continuously placed an example of the Saints and holy Martyrs before his eyes. From these books he learned about holiness, and acquired a knowledge of our holy faith and a great love for our Rite and church services. Of all the spiritual practices, he loved the Divine Liturgy most of all. As a monk he gladly assisted in the Liturgy, and later, as a priest and bishop, he offered It with angelic devotion. At the foot of the

Eucharistic Christ, he prayed for whole hours and sometimes throughout a great part of the night.

As a priest and later as a bishop, he burned himself out like a candle in the service of God and of neighbor. His spirit of zeal and sacrifice for the glory of God and for the salvation of souls was greatly admired by his associates, his friends, and even by his enemies. After his death, over 150 witnesses confirmed the holiness of his life under oath.

Metropolitan Joseph V. Rutsky, notifying the Holy See of the death of St. Josaphat, wrote in his letter of the 23rd of December, 1623: "I grieve over the fact that they have physically taken from me him who was my right arm...however, I am filled with the hope that he will continue to work for our benefit with far greater power in heaven than he could do while here on earth' because this holy Martyr gave up his life for the glory of God' for the holy Union, and for the primacy of the Apostolic See."

Alexander Tyshkevych, the chief judge in the region of Polotsk, who knew St. Josaphat during the whole time of his episcopate and held frequent conversations with him, in 1628 testified under oath: "I know that the servant of God, Josaphat, was and is still today revered and honored by all as a Saint and a great servant of God."

But the most trustworthy witness of the holiness of St. Josaphat is the Lord God Himself who, after Josaphat's death, glorified him with miracles. These began to occur immediately after his martyrdom. Among the outstanding miracles is

the preservation of his body which remained incorruptible for many years after death. Other miracles include the conversion of almost all his murderers and the conversion of the Orthodox Bishop, Meletius Smotryckyj, who was responsible for St. Josaphat's death. There were many other miraculous conversions and cures, such as, the restoration of sight to the blind, the cure of heart disease and paralysis, and deliverance from various dangers. All these miracles have been verified by the Church, and were confirmed, under oath, by those who were beneficiaries or eye-witnesses of these miracles. In 1628, St. Josaphat's confessor, Father Gennadius Khmelnytskyj, testified to the following: "People from all over flock to his tomb, all invoke his intercession, and through him great graces and miracles are being wrought."

Therefore, it is not surprising that holy Church, after conducting several very strict inquiries into the life of St. Josaphat, judged him worthy of canonization. Pope Pius IX, on June 29, 1867 enrolled Josaphat among the Saints officially recognized by the Church. "Pius, bishop, the servant of servants of God..." reads the Bull of canonization, "has decreed and defined that the said blessed Josaphat, Archbishop of Polotsk, of the Ruthenian Rite, is to be regarded as a Saint, and has inscribed him in the register of holy Martyrs."

St. Josaphat — Apostle of Christ

True holiness has that beautiful characteristic that prevents it from turning in upon itself, requiring rather that it be completely outgoing, never avoiding people, but rather seeking to make them good and holy, to lead others to Christ and to be, for all, an apostle of Christian truth. The flaming love of God and zeal for God's glory thrust St. Josaphat into the vortex of tireless, sacrificial activity for the salvation of others. He was consumed with only one desire: to bring the light of holy faith to every person and to lead as many as possible to Christ. The means he used in his apostolate were prayer, the living word and the example of his life.

St. Josaphat — Martyr for the Faith

St. Josaphat was not only a great Saint and zealous Apostle of Christ but was also a Martyr. In iconography he is frequently seen holding in his hands the palm of martyrdom for the holy faith and for the union of our Church with the Apostolic See of Peter. Where there is true holiness and apostolic zeal, there is also readiness for total self-sacrifice, for suffering and death for the holy faith. Proof of this is given by thousands and hundreds of thousands of holy Martyrs, from the beginning of Christianity up to our own times. In martyrdom, all the virtues manifest themselves in a heroic degree, especially those of unshakeable faith, firm hope, love full of dedication, and fortitude worthy of praise. We find all of these manifested in the life of the

priest-martyr, St. Josaphat.

His martyrdom did not take him by surprise. He had desired it for a long time; he had spoken about it and prepared for it. While still living, he was making ready his tomb in his cathedral in Polotsk. The witness of his death, Father Dorotheus Letsykovych, testified in 1628 before the Beatification Commission: "In his sermons, conversations, letters, he always made known his desire for death, and whenever possible, he would say that he desired nothing more than to die for God". To his enemies who threatened him with death, he said: "You threaten me with death, but I tell you: nothing would make me happier than to die by your hands for the Catholic and apostolic faith. "

St. Josaphat not only desired to die for the holy faith but voluntarily went forth to meet suffering and death. He knew that the enemies of the Union in Vitebsk were conspiring to kill him, yet he still went there for visitation. They warned him that certain death awaited him if he came, but he answered: "God grant that I shed my blood for the lost sheep, that all may be saved and come to the knowledge of the truth, and that having accepted the holy Union, all preserve it with mutual love. "

In the Liturgy we always pray for the people in need, especially for the sick and the suffering. We also pray for many other needs, both spiritual and physical.